

imidlertid fundet hensigtsmæssigt, at også disse konstruktioner omfattes af nærværende lovforslag, uanset at de ikke er opført på grundlag af konkrete dispensationer. Også for disse konstruktioner er der således tale om dispensationer, om end disse er udstedt i generel form, fra de alment fastlagte højdekrav, hvilket kan begrunde, at ejeren heraf pålægges særlige forpligtelser.

Ved opsætning af nye master eller udvidelse/ombygning heraf samt ved udnyttelse af bygninger m.v. skal de teknisk konstruktive bestemmelser, der er fastsat i bygningsreglementet overholdes.

Til stk. 3

Undtaget fra lovens bestemmelser er master, bygninger eller andre konstruktioner tilhørende politiet. Dette er sket for at sikre, at alene politiet får adgang til disse arealer m.v.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder en definition af hvad der i denne lov forstås ved antennesystemer. Eksempler på antenner er f.eks. paraboler, link m.v.

Til stk. 5

Udgangspunktet i lovforslaget er, at antennesystemer ikke er omfattet af fælles udnyttelsen. Såfremt fælles udnyttelse heraf ønskes, må det således ske via frivillige aftaler herom.

Bestemmelsen i stk. 4 indeholder dog en hjemmel for forskningsministeren til at fastsætte, at antennesystemer er omfattet af tilsvarende regler om fælles udnyttelse. For indeværende er det eneste område, hvor der er udtrykt ønske og behov for en sådan regulering, antennesystemer til radio- eller tv-formål. Det er dog en forudsætning for en sådan regulering, at der foreligger en teknisk vurdering der understøtter, at en sådan fælles udnyttelse er mulig.

Der er for indeværende ikke et ønske fra mobiloperatørerne om en sådan fælles udnyttelse af antennesystemer til telekommunikation. Såfremt et sådan ønske senere skulle fremkomme, og såfremt en sådan fælles udnyttelse af antennesystemer skulle vises sig teknisk muligt, vil forskningsministeren udstede en bekendtgørelse, der omfatter også disse antennesystemer.

Til stk. 6

Med bestemmelsen sidestilles lejere, indehavere af mere omfattende brugsrettigheder over master, m.v. med ejere af master, bygninger m.v. For at være omfattet af bestemmelsen forudsættes det, at lejen eller brugsretten går videre end den del af masten, bygningen m.v., der umiddelbart udnyttes.

Den foreslåede bestemmelse omfatter således parter, der er indehavere af rettigheder i forhold til eksisterende master, der rækker videre end antennepositioner, placeringsmuligheder m.v., der umiddelbart udnyttes af de pågældende, og således i givet fald ville kunne udnyttes af andre.

Det skal understreges, at gældende sendenetsaftaler ikke berøres af dette lovforslag med mindre andet aftales parterne imellem.

Denne ligestilling gælder ikke for § 2, stk. 8, § 2, stk. 10, § 8, stk. 4 og § 10, stk. 8. Henvielsen til § 2, stk. 8 indebærer ikke at lejere og andre brugsrettighedsindehavere på en mast, hvor den oprindelige ejer vælger at lade ejendomsretten overgå efter § 2, stk. 8, nr. 2, til en anden ejer, herved mister ret til fortsat brug i den nyopførte mast, jf. herved også § 2, stk. 12.

Bestemmelsen medfører desuden, at ejeren altid har pligt til at underrette lejere og andre indehavere af brugsrettigheder om eventuelle anmodninger om fælles udnyttelse og påbud herom. Også de myndigheder, som behandler sager om fælles udnyttelse, skal sikre, at indehavere af brugsrettigheder m.v. er inddraget. Dette skal sikre, at de parter, der anvender den pågældende mast, altid er underrettet om forhold, der kan have betydning for udnyttelsen af masten, bygningen eller konstruktioner.

Til § 2

Til stk. 1-2

Bestemmelsen fastlægger, at ejere af master til radiokommunikationsformål, jf. herom bemærkningerne til § 1, stk. 2, nr. 1, er forpligtet til at imødekomme alle anmodninger om fælles udnyttelse af den pågældende mast fra andre, der er tildelt radiofrekvenser, og som har behov for opsætning af antennesystemer, jf. dog bestemmelserne i stk. 4 og § 9, der kan bevirke, at en anmodning om fælles udnyttelse ikke kan imødekommes.

Bestemmelsen i stk. 1 sigter på situationer, hvor fælles udnyttelse bliver aktuel fordi en eller flere parter, der ønsker at opsætte antennesystemer i det pågældende geografiske område, er interesserede i at udnytte denne mulighed. Der vil således typisk være tale om sager, hvor der i de indledende faser ikke er tale om myndighedsinvolvering, men om forhandlinger direkte mellem de involverede parter.

Uanset om parterne på egen hånd når til enighed om at indgå aftale om fælles udnyttelse, eller om en eller flere af sagens parter, med henvisning til § 2, henvender sig til de lokale landzone- eller bygningsmyndigheder, med sigte på at få gennemtvunget adgang til